

minne. — *Syn.* (fys.) Enervering. — 2) Rådande böjelse för något klandervärdt. *Spel är hans s.*
SVAGHETSSYND, f. 3. Ouppåtlig synd, som begås af svaghet.

SVAGSINT, a. 1. Se *Sinnessvag.*

SVAGSINTHET, f. 3. Se *Sinnessvaghet.*

SVAGSYNT, a. 1. Som har svag syn.

SVAGSYNTHET, f. 3. Svag syn.

SVAGT, adv. På ett svagt sätt, utan styrka.

S. uttalade ord. Handla s. — *Syn.* Matt, Lamt.

SVAGÖL, n. sing. Enkelt eller svagare öl.

SVAJ, n. sing. oböjl. (sjöt.) Den bågformiga rörelse, i hvilken vind eller ström sätter ett till ankars liggande fartyg.

SVAJA, v. n. 1. 4) Fladdra för vinden. Säges isynn. om fanor och flaggor. — 2) (sjöt.) Säges om fartyg, när de af vind eller ström sättas i en bågformig rörelse kring ankarst.

SVAL, a. 2. Något litet kall. *S. dryck. S-t väder. S. luft. Det är s-t i luften.*

SVALA, v. a. 1. Göra sval. *S. en dryck. S. hästar. S. af, se Afsvala.* — *Syn.* Kyla, Svalka, Afkyla, Afsvalka, Afsvala. — *S. sig, v. r.* Laga, att man blir sval, då man blifvit upphettad. — *S-s, dep.* Blifva sval. *S. af, se Afsvalas.*

SVALA, f. 1. Ett allmänt bekant slägte af Sparfågellarna. *Hirundo.* Se f. ö. *Ladu-, Hus-, Ring-, Strand-, Klipp-, Tornsvala.* (Ordspr.) *En s. gör ingen sommar*, af ett enda exempel kan man ej draga någon allmän slutsats. — *Ss. Svalbo, -agg.*

SVALE, m. 2. pl. *svalar.* Ett slags öppet galleri utanför boningshus, i äldre tider. Se äfv. *Källarsvale.*

SVALG, n. 3. 1) Inre delen af munhålan. — 2) Den vidöppnade munnen hos vissa djur; isynn. rofddjur. — 3) (fig.) a) Öppningen af en jordhåla, en afgrund. — b) Bred, djup och lång klyfta. — c) Stort afstånd; vid skilnad. *Dem emellan är ett stort s.* — 4) Dryckenskap. *Lefva i s., i s. och dryckenskap.* — 5) (bot.) Öfre öppningen på en sambladig blomkrona eller ett sambladigt blomfoder. [Svalj.]

SVALGABORRE, m. 2. pl. — *aborrar.* Stor, glupsk aborre.

SVALGFISK, m. 2. Slukande fisk, roffisk.

SVALKA, svällka, v. a. 1. Göra svalare, förfriska. *En vindfläkt s-r i hettan.* — *S. sig, v. r.* — *S-nde*, part. akt. *S. dryck.* — *Svalkande*, n. 4. o. *Svalkning*, f. 2.

SVALKA, svällka, f. sing. Lindrig, uppfri-skande kyla.

SVALKEDRYCK, m. 3. Svalkande dryck.

SVALL, n. 3. 1) Svallande. *Hafvets, strömmens, vågornas s.* — 2) Se *Svallis.* — 3) (fig.) Häftig rörelse, stark och orolig verksamhet. *Lidelsernas, känslornas s.*

SVALLA, v. n. 1. 1) Vara upprörd i brusande vågor; strömma, forsa brusande; svälla, svämma med brusande häftighet. *Hafvet s-r emot stranden. Blodet s-r i ådrorna. Floden s-r. S. i'n, út, öfver, se Öfversvalla.* — *Syn.* Brusa, Vråka, Valla. — 2) S. ell. s. sig, v. r., öfvertäckas med is af småningom tillflytande vatten. Mest i part. pret., t. ex.: *Vågen är s-d.* — Impersonelt säges äfven: *Det s-r*, bildar sig hvar af is öfver hvarandra utaf tillflytande vatten. — S. ell. s. sig, betyder äfv.: svälla, och säges då isynn. om levande kött. — 3) (fig.) Vara häftigt upprörd, i stark rörelse. *Mitt bröst s-r af glädje.* — *S-nde*, part. pres. *Det s. hafvet.*

SVALLANDE, n. 4. Rörelsen af något som svallar. Säges äfv. figurligt. *Känslornas s.*

SVALLGÅNG, m. 2. Svallande rörelse.

SVALLIG, a. 2. Svallande eller svallad.

SVALLIS, sväll-is, m. 2. Öfver hvarandra bildade lager af is på ett ställe, der vatten vintertiden beständigt rinner till.

SVALLKÖTT, n. sing. Utanpå tillväxt kött.

SVALLVÅG, f. 1. Svallande hafsvåg efter storm eller i bränningar.

SVALNA, v. n. 1. 4) Blifva sval. *Drycken har s-t.* — *Syn.* Afsvalna. — 2) (fig.) Minskas, aftaga. *Hans öfver, vänskap har s-t.* — *Svalnande*, n. 4.

SVALRUMPA, f. 1. Ett slags lask eller förbindning i trä eller jern, som ej kan utdragas.

SVALSTEN, m. 2. (mineral.) En art Buffonit.

SVALSTJERT, m. 2. (fortif.) Ett slags tenalj.

SVALT, svält, adv. Något litet kallt. *Det blåser s.*

SVALTING, svälttinn, m. 2. Örtslägtet Alisma.

SVALÖRT, f. 3. Örtslägtet Chelidonium, isynn. arten *Ch. majus*, giftig, med gula blommor.

SVAMLA, svämmla, v. n. 1. (fam.) Tala eller skriva vidt och bredt, i granna storlätiga ordalag, men utan reda och sammanhang. — *Svamlande*, n. 4.

SVAMMEL, n. sing. (fam.) Osammanhängande, meningslöst ordsvall.

SVAMP, m. 2. 1) *Svampar* kallas i botaniken en afdelning af Kryptogamerna, till hvilken höra de ofullkomligaste växterna, bestående endast af cellväf samt saknande blad och andra fullkomligare växtdelar, till och med allt grönt växtämne. — 2) Den vid badning, tvättning och upptorkning begagnade, torkade massan af Fönstersvampen (se d. o.). *Torka med s.*

SVAMPA SIG, v. r. 1. 4) Blifva svampig. — 2) Öfvertäckas med uppväxande svampar.

SVAMPAKTIG, a. 2. Som liknar svamp.

SVAMPDOSA, f. 1. Se *Balsamdosa.* — *Syn.* Parfymdosa.

SVAMPGRYN, n. 3. Svampslägtet Ægerita.

SVAMPIG, a. 2. Af svampaktig beskaffenhet.

— *Svampighet*, f. 3.

SVAMPLAGER, n. 3. Lager af svamp, t. ex. i multnad ved.

SVAMP SOCKER, n. sing. Ett slags socker, som erhålles af åtskilliga svampar.

SVAMPSTEKEL, m. 2. pl. — *steklar.* Se *Gallstekel.*

SVAMPSTEN, m. 2. 1) Förstenad svamp. — 2) Jord, hvarur svampen *Polyporus tuberaster* uppväxer, och som genom svamplagret sammanhålls i stora klumpar.

SVAMP SYRA, f. 1. (kem.) Ett slags syra, som förekommer i ett stort antal svampar.

SVAN, m. 2. o. f. 1. Ett slägte af Simfågellarna, med stor kropp, lång näbb, halsen smal och längre än hela kroppen, samt långt bakåt sittande ben. *Cygnus. Tam S., 4 fot 9 tum lång, hvit med svarta ben. C. Olor. Svart S., svart med hvita småfljädor och röd näbb; vild på Ulimaroa. C. atratus. Vild S., se Sängsvan.*

SVANBOJ, m. sing. En stort tjock, mjuk boj af ull eller bomull.

SVANDUN, n. 3. Dun af svanor. — *Ss. S-sbädd.*

SVANESÅNG, m. 3. 1) Den sköna klagande sång, hvarmed fordom svanorna troddes bebåda sin död. — 2) (fig.) Afskedssång, dödsång.

SVANG, se *Svång.*